

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/365/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202468
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7814202468.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený spoločnosťou ERASMUS LEGAL, s. r. o., Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: C. C., H.. XX. XX. XXXX, C. C. X, o zaplatenie 4.880,61 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku č.k. 9C/74/2014-125 z 13.6.2017 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalovaného.

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom druhom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava rozsudkom č.k. 9C/74/2014-125 z 13. júna 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 0,024 % denne zo sumy 1.536,17 € od 14.3.2010 do 13.6.2014, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Stranám sporu náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Rozhodol tak potom ako Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2Co/68/2012-112 z 25.1.2017 zrušil skorší rozsudok č.k. 9C/74/2014-92 zo dňa 22.9.2015 (ktorým konanie o zaplatenie 4.845,83 € zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol) v časti, v ktorej súd nepriznal nárok na úrok z omeškania zo sumy 1.536,17 € od zosplatnenia do zaplatenia tejto sumy a v súvisiacom výroku o trovách konania. Dôvodom zrušenia bolo nedostatočné odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k dôvodom, pre ktoré súd prvej inštancie nepriznal úroky z omeškania požadované žalobcom.

3. Súd prvej inštancie po vrátení veci v súlade s právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia opätovne pristúpil k posúdeniu predmetnej veci v časti úroku z omeškania a trov konania. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.536,17 € od zosplatnenia do zaplatenia tejto sumy je dôvodný. Výrok o trovách konania oprel o ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

4. Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie žalobca aj žalovaný.

5. Žalobca podal odvolanie voči II. výroku rozsudku, ktorým súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na nárok, ktorý bol uplatnený žalobou zo dňa 5.3.2014 a následné procesné úkony - čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 28.5. 2014 a zo dňa 29.7.2014, ako aj na jednotlivé rozhodnutia vo veci, t.j. rozsudok zo dňa 22.9.2015 a obsah odvolania zo dňa 11.11.2015,

v nadväznosti na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.1.2017 ako aj I.výrok napadnutého rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 13.6.2017. Na základe uvedeného vyjadril názor, že žalobca mal v odvolacom konaní úspech v časti 100 %, preto s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci je aplikácia ust. § 255 ods. 2 CSP realizovaná súdom prvej inštancie na daný spor nesprávna, keďže po podaní odvolania predmetom konania ostal nárok žalobcu na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 572,56 € a daný nárok bol žalobcovi priznaný v plnej výške. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil druhý výrok rozsudku prvej inštancie tak, že zaviazže žalovaného na zaplatenie náhrady trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaný podal odvolanie voči výroku, ktorým súd priznal úrok z omeškania 0,024 % zo sumy 1.536,17 € od 14.3.2010 do 13.6.2014 z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/, f/ O.s.p. a vyjadril názor, že treba prihliadnuť na účinne vznesenú námietku premlčania v dôsledku čoho je potrebné žalobu zamietnuť.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd potvrdil prvý výrok rozsudku ako vecne správny a zotrval na svojom odvolacom návrhu žiadajúc priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia zaoberal sa otázkou včasnosti podaného odvolania v rámci skúmania splnenia podmienok odvolacieho konania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

9. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

10. Podľa § 121 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

11. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že odvolanie proti rozsudku sa podáva do 15 dní od jeho doručenia, pričom deň doručenia sa do tejto lehoty nezapočítava a lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty podanie odovzdá na súde alebo orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (na poštovú prepravu). V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, napadnutý rozsudok bol doručený žalovanému 11.7.2017 (doručenka osvedčujúca doručenie rozsudku žalovanému do vlastných rúk sa nachádza na č.l. 127 spisu) a nasledujúci deň, t.j. 12.7.2017 začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania. Táto lehota uplynula dňom 26.7.2017, t.j. deň 26.7.2017 bol posledným dňom, kedy bolo možné doručiť odvolanie na súd alebo podať ho na poštovú prepravu.

12. V rozsudku bol žalovaný (rovnako, ako aj žalobca) riadne poučený o možnosti podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia, avšak žalovaný podal odvolanie dňa 27.7.2017 prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. (t.j. na poštovú prepravu ho odovzdal dňa 27.7.2017). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaný podal odvolanie po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej zákonom v čase, kedy rozsudok v prvom výroku už nadobudol právoplatnosť (keďže prvý výrok nenapadol včas podaným odvolaním žalobca) a zároveň nejde o žiaden z prípadov podľa § 362 ods. 3 CSP, pretože žalobca bol správne poučený súdom prvej inštancie o lehote na podanie odvolania a zároveň žalovaný nepožiadaval o odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania.

13. Podľa § 386 písm. a/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

14. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd odvolanie žalovaného ako oneskorene podané odmietol.

15. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP účinného od 1.7.2016 v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. § 220 ods. 2 CSP (predtým § 157 ods. 2 O.s.p.), pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmavať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

17. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESRP. Rovnako Ústavný súd SR už opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

18. Uvedené platí v plnom rozsahu i vo vzťahu k trovám konania, t.j. k odôvodneniu výroku, ktorým súd rozhodol o trovách konania.

19. V danej veci však z odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k výroku o trovách konania vyplýva iba to, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní použil ust. §255 ods.2 CSP, ktoré ustanovenie prvoinštančný súd citoval. Vôbec však nie je zrejme ako súd toto ustanovenie aplikoval na daný prípad a z akých úvah vychádzal pri svojom rozhodnutí o trovách konania.

20. K uvedenému odvolací súd poukazuje na to, že v ust. § 255 ods. CSP je vyjadrená základná zásada uplatňovaná pri náhrade trov konania, v zmysle ktorej sporová strana, ktorá mala v spore plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto konania. Rozhodovanie o trovách konania v prípade, ak strana bola v konaní úspešná iba v časti (so zreteľom na uplatnený nárok) je upravené v ust. § 255 ods. 2 CSP. V zmysle uvedeného ustanovenia v prípade čiastočného úspechu strany v konaní môže dôjsť k rozhodnutiu o náhrade trov konania dvomi spôsobmi a to, že súd náhradu trov pomerne rozdelí alebo vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo. Pokiaľ súd zvolí jednu z vyššie uvedených možností je potom nevyhnutné, aby v odôvodnení rozhodnutia stručne a jasne vyložil akými úvahami sa riadil pri výbere niektorého z uvedených spôsobov, t.j. ako dospel k potrebe použitia tej - ktorej z možností.

21. V tomto konkrétnom prípade súd v odôvodnení iba citoval § 255 ods.1 avšak vôbec neozrejmil aký bol pomer úspechu a neúspechu jednotlivých strán. Zároveň žiadnym spôsobom nevysvetlil akými úvahami sa riadil pri výbere jedného z dvoch spôsobov upravených v aplikovanom ustanovení, t.j. súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nezdôvodnil z akého dôvodu náhradu trov konania pomerne nerozdelil, ale zvolil možnosť rozhodnutia tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

22. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

23. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že povinnosť odvolacieho súdu rozhodnúť vo veci v zmysle § 390 CSP je daná iba vtedy, ak aj prvé zrušené rozhodnutie bolo rovnakej procesnej povahy. V danom prípade skoršie rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania bolo odvolacím súdom zrušené iba ako súvisiaci výrok, preto vôbec nebolo podrobené odvolaciemu prieskumu a odvolací súd sa v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení žiadnym spôsobom týmto výrokom nezaoberal a nevyjadroval k tomu ako má súd prvej inštancie postupovať vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania (ktorým názorom by bol prvoinštančný súd viazaný). Z uvedeného dôvodu odvolací súd nemal povinnosť postupovať v súlade s ust. § 390 CSP.

24. S poukazom na uvedené odvolací súd nemal inú možnosť iba zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania a v zrušenej časti vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie o náhrade trov konania v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).